

Duruşmanın tehir edildiği muayyen saatte mahkeme kurulu eski si gibi, Savcı Hakim Kd.Yzb.Yaşar Değerli ve zabıt katibi Selahattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde bir evvelki celse hazır bulunan sanıklarla müdafilerden avukat Dursun Ali Aydın'ın yerlerine alınmış oldukları anlaşıldı.

Sanıkların ve müdafinin yüzüne karşı açık duruşmaya devam edildi. Sanık Kemal Bahar'a isnat olunan suç izah edilerek sorgusunun tesbitine geçildi.

Sanık KEMAL BAHAR sorgusunda: Savcı iddianamesinde asılsız ve bir kısımda mesnetsiz bir takım iddialar ileri sürerek hakkında T.C.K. nun 146/1 nci maddesinin uygulanmasını istemektedir. İddiasına dayanak olarak ta benim ifadem olduğunu ileri sürerek bir takım belgelerden bahsetmektedir. Hakkımdaki iddiaların büyük kısmının gerçek dışı oluşu nedeniyle bu belgelerin niteliği ve ortaya çıkış şartlarını izah etmem gerekir. Bu gün dahi ülkemizde bir burjuva demokrasisi olduğunu bile kimse iddia edemez. Ancak bu davayla ilgili hazırlık soruşturması ve iddianamenin hazırlandığı dönem Türk dünya kamu eyunda açık bir faşizm olarak kendini göstermiştir. Buda hazırlık soruşturmasının mahiyeti hakkında ve yürütülüş şekli hakkında yeterli bilgi vermeye kafidir. Benim ifadem olduğu ileri sürülen belgelere gelince, bunların ortaya çıkışı şöyle olmuştur. 19. Nisan. 1973 günü kışlamda görevimden alınarak göz altına alındım. Bundan önce kızkardeşim Nezihe Bahar Fikirtepe olayından yakalanmıştı. Olayın ertesi günkü gazetelerde kızkardeşimin yakalandığını ve evde ele geçen bazı malzemelerin isimlerini öğrenmiştim. Durum böyleyken iddia edildiği gibi bir örgütsel ilişki içinde bulunma ihtimali herhalde tutuklanmasını beklemez kaçardı. Zira gene olaydan sonra gazetelerden öğrendiğim gibi Gürsel Bezek'in bölüğüne ait kolt tabanca polisin eline geçmişti. O günlerde polisin sorgulama yöntemleri hakkında da herhalde Türkiyede bilgi sahibi olmayan yoktu. Bu durumda eğer gerçekten ben ve Gürsel Bezek böyle bir faaliyet içinde olsaydık kaçmamız gerekirdi. Çünkü kolt tabancanın üzerindeki numara ve birliklerdeki zimmet kayıtları ve bütün bunların üzerine polisin malum çağdaş yöntemleri sayesinde tutuklanmamız gayet açıktı. Oysa ben böyle bir şey yapmadım. Üstelik hemen o gün durumu Bölük Komutanına anlattım. Bölük Komutanlığında tavsiyesiyle ileride anlatacağım tabanca konusunda bana soru yöneltileceğini bildiğim halde bekledim. Netice olarak Nezihe'nin yakalanmasından 3 gün sonra gözaltına alındım. Merkez Komutanlığında bir hücreye kapatıldım. Burada gözlerim bağlı olarak aynı kışla içerisinde bir yere götürülerek sorguya çekildim. Sorgulamanın hemen başında TIKKO adlı gizli örgütle ilişkili olduğum, bu örgüte silah, para, talimatlar vesair verdiğim, bildirilerini dağıttığım ve bazı yayınlarını tek sir ettiğim iddia edildi. Ben bunların gerçek olmadığını söyledim. Ve olayın gerçeğini anlatarak direndim. Bunun üzerine biz seni konuşturmasını biliriz diyerek yine gözlerim bağlı olarak aynı kışla içerisinde bir başka yere götürüldüm. Burada iddiaları kabul etme yolunda sürekli baskı ve işkenceye maruz kaldım. Bir noktadan sonrada dayanamayarak istenilen tarzda bir ifade vermeyi kabul ettim. Bundan sonra Savcılığa çıkarıldım. Savcılığa gittiğim zaman poliste verdiğim ifadeyi tekrarladığımı, düzeltme yaptığımı, gerçeği anlattığımı takdirde tekrar aynı işkence mekanizmasına iade edileceğim korkusunu taşıyordum. Zaten daha

öncede bu yönde bana empozede bulunulmuştu. Bu nedenle Savcıya herhangi bir olay anlatmadım. Polis ifadesini aynen yazmasını istedim. Kendisi de özetleyerek yazdı, bende imzaladım. Bundan sonra tutuklama mahkemesine çıkarıldım. Tutuklama mahkemesinin bir üyesi de heyetiniz üyelerinden Binbaşı Bayam'dır. Burada daha önceki ifadelerimin gerçeği aksettirmediğini, işkence ve baskı mahsulü olduğunu söyledim. Bunun üzerine duruşma yargıcı Yarbay Ferruh Şenerdem böyle bir şeyin olamayacağını iddia etti zira kendisine Savcılıkta geri gitme korkusu ile gerçeği anlatamadığımı söylemiştim. Oda bunun saçma olduğunu iddia ederek beni azarladı. Bundan dolayı geniş bir açıklamada bulunamadım, susmak zorunda kaldım. Kolt tabancayı ve beylik tabancamı verdiğimi söylemiştim. Kolt tabancayı kim verdiğimi sordular. Sarışın, orta boylu birisine verdiğimi söylemiştim. Dedğim gibi daha fazla konuşamadığımdan diğer tabanca hakkında fazla hatta bulunamadım. Tutuklama mahkemesinden sonra yargıcın bu tepkisine rağmen ceza evi yerine yine Harbiye de hücrüğe kondum. 5 gün sonra da Kadıköy inzibat karakolu kanalı ile bu gün artık en büyükşefleri tarafından dahi niteliği açıklanan basında geniş yankılar yapan Konturge-rilla adlı gizli örgütün Anadolu yakasındaki bir karargahına teslim edildim. Burada 20 gün sürekli olarak maddi, manevi, hatta minikal işkencelere maruz kaldım. Hakkındaki kararı kendilerinin verdiğini ifade eden işkenceciler sürekli olarak Askeri liseden itibaren Marksist ideolojiyi benimsediğimi ve bu yönde ilişkilerde bulunduğumu ileri sürerek bazı subayları suçlamak için beni kullanmak istiyorlardı. İşkence odasında bazı iddiaları zorla kabul ettirip sonra odama çıkartıp yazmamı istiyorlardı. Sonra tekrar işkence, tekrar yazma, tekrar işkence, tekrar yazma şeklinde sürüp gitti ve neticede bu yazıları birleştirerek kendileri bir daktilo metin (7 nüsha) ortaya çıkarttılar. Banada elyazımla dikte etmemi istediler. Neticede dosyada benim dilekçem olduğu ileri sürülen ifade meydana geldi. Bu ifadede ben, Gürsel Bezek, Necdet Yıldırım ve Şemsettin Akgüneşli'den müteşekkil bir örgütten bahsediliyordu. Bu hayali örgütün ortaya çıkışı şöyle oldu. Yine falakaya yatırılmıştım, ellerim sandalyenin bacaklarına geçirilmişti, ayaklımdan pijamayı çıkarttılar, birisi elindeki jopu makatıma sokacağını söyleyerek tehdit ediyordu. Bu durumda mutlaka birşeyler söylemem gerekiyordu. Kurtulabilmek için birşeyler uydurmak zorundaydım. İşte bu pozisyonda konuşarak işkencecilerin empoze ettikleri tarzda bir hayali örgüt kurdum. Diğer iddialarda bu ve buna benzer durumlarda konuşmamla ortaya çıktı. Gerçek olan durum ise şudur. 1964-1969 yılları arasında 5 yıllık bir askeri öğrencilik dönemim oldu. Savcı bu dönemde Marksizmi benimsediğim bir takım gizli ilişkiler içinde olduğumu söylüyor. Oysa bu dönemde ben değil Marksist, yoğun bir anti komünist propagandanın etkisi altındaydım. Halktan kopuk burjuvalaşmamız için elden gelen her türlü gayret esirgenmiyordu. Benimde toplumsal sorunlarda fazlaca bir fikrim yoktu. Belki Savcı kitaya çıktığım yıl arkadaşım Orhan Sözer'den aldığım bir mektubu iddiasına dayanak etmek ister. Ancak o mektupla ilgili bakıldığında yazanın ve muhatabanın Marksiz konusunda en ufak bir bilgiye sahip olmadığı açıkça anlaşılır. 1971 yılı yazında 26. Mekanize Alaya tayinen İstanbul'a geldim. İstanbul'da teknisyenim olan Assubay Şemsettin Akgüneşli ile 500 evlerde tuttuğumuz bir evde müşterek oturuyorduk. Kızkardeşimde hafta tatillerinde yanıma geliyordu. Kışlada ise en samimi arkada-

larım Gürsel Bezek, Şemsettin Akgüneylî ve Necdet Yıldırım'dı. Bilhassa Gürsel, ben ve Şemsettin her gittiğimiz yere beraber giderdik. Adeta yediğimiz içtiğimizi ayrı gitmezdi. Ancak iddia edildiği gibi aramızda en ufak bir örgütsel ilişki yoktu. Gürsel sık sık evimize gelirdi. Yine bir gün bizdeyken evde Şemsettin, ben, Gürsel ve arkadaşı Osman Altıparmak otururken ayrı ayrı zamanlarda önceden haberimiz olmaksızın Nezihe ve arkadaşım Orhan Sözer bir arkadaşı ile birlikte eve geldiler. Oturup ayıldık. O gün Nezihe'nin herhangi bir kitap veya yayın getirip getirmediğini, bunun üzerinde herhangi bir konuşma-geçip geçmediğini kesin olarak hatırlıyamıyorum. Ancak bu beraber oluşumuz Kontur Gerillada daha evvel anlattığım gibi tahrif edilerek bir örgütsel faaliyet diye gösterilmek istendi. Halbuki aramızda herhangi bir gizli ilişki olsaydı herhalde bu kadar kalabalık bir araya gelmezdi. 1973 yılı Ocak ayı başlarında 500 evlerdeki evim sıhhi yönden uygun olmadığı için Şehremine taşındım. Bu evdeyken bir gün eve geldiğimde Nezihe ile birlikte Ahmet Muhtarrem Çiçek'le karşılaştım. Ve tanıştım. Yine bir başka gün Nezihe bana bazı kitaplarını koyacak yer aradığını söyledi. Gürsel'de yanımdaydı. Onada sorduk kendi evine koyamayacağını, zira yengesile birlikte oturduğunu, ailesi böyle şeyleri istemeyebliydi. Zira bahis konusu olanlar sol-yayınlardı. Gürsel, Bekir Erol Birinç adında bir arkadaşından bahsetti. Köylüsü olduğunu, kendisini kıramayacağını söyledi. Ve kitapları ona götürdük. Bu arada yalnız kaldığımız bir anda Nezihe bana kendisini polisin arayabileceğini, bu nedenle evden ayrılacağını söyledi. Ben daha evvelki konuşmalarımızda kardesimin sosyalist olduğunu biliyordum. Öene yakalananlara polisin neler yaptığını da biliyordum. Nezihe bana kendisinden haber alabilmem için randevu tesis ederek Ahmet Muhtarrem'le görüşebileceğimizi söyledi. Bu arada şunuda belirtmek ki Bekir Erol Birinç'le yukarıda anlattığımın dışında en ufak bir ilişkim olmadı. Ahmet Muhtarrem Çiçek'le de iki üç defa görüştüm. Birisinde bana ani bir tehlike anında kaçıp kurtulabilmek için silaha dağa doğrusu bir tabancaya ihtiyacı olduğunu söylemişti. Onun yakalanması kendi kızkardeşiminde gazetelerden okuduğum kadarıyla sorgulama yöntemlerinin çok vahşice olduğunu bildiğim işkencecilerin eline geçmesine sebep olabilirdi. Yine o günler ben Talimhah bölümünde görevliydim. Birliklere Kolt tabancalar dağıtılmıştı. Kırıkkale yapısı tabancaların kullanılmasında yasaklanmıştı. Bende Gürsel Bezek'in bölümünden aldığım bir kolt tabanca vardı. Talimhah bölümünün zimmetinde silah bulunmadığı için nöbetlerde bunu kullanıyordum. Kırıkkale tabancayı kullanmıyordum. Bu nedenle Kırıkkale tabancayı geçişi olarak Ahmet Muhtarrem'e verdim. Ahmet Muhtarrem yakalanmazdan bir kaç gün önce Nezihe'nin bir valizini almak için benim evime gelmiş. Ben mesaiydim. Kapı anahtarsız açılıyordu. Gürsel Bezek'le de sık sık benim evimde oturur ertesi günkü eğitimi birlikte hazırlar, bazende Gürsel benim evimde kalırdı. Oğünde tabancasını evde bırakmış. Sonradan anladığıma göre Ahmet Muhtarrem valizi alırken tabancayı ve komando okuluna ait bazı ders notlarını almış. Ancak olayın ardından tekrar görüşemediğinden konuşamadım kendisiyle. Ahmet Muhtarrem ölünce Nezihe 26. Alaya telefon ederek Gürsel'le görüşmüş. O sırada ben 53. Alay bünyesinde kurulan talimhah bölümündeydim. Nezihe'de eski birliğimin telefon numarasını biliyordu. Bu nedenle Gürselle görüşerek ona randevu vermiş dedi.

Bu sırada geldikleri görülen sanık müdafilerinden Zehra Ünel ve İsmail Hakkı Altan salondaki yerlerine alındılar.

Sanık Kemal Bahar sorgusuna devamla; Randevu yerine gittiğinde Zeki Şerit ile tanıştım. Kendisini Orhan adı ile tanıdım. Nezihe bundan böyle kendisiyle Zeki vasıtasıyla haberleşebileceğini söyledi. İyi hatırlıyorum 2 veya 3 defada Zeki ile görüştüm. Bu görüşmelerimizde bana Nezihe ile ilgili herhangi bir haber olup olmadığını söyler, müsait olduğu zamanda Nezihe'ye götürmesi için kendisine para verirdim. En son görüştüğümüzde durumunun nazik olduğunu, herhangi bir tehlike anında kendisini kaçıp kurtarmak için bana silah temin edip edemeyeceğini sordu. Kendisine daha evvel olanları anlattım. Başın derde girebileceğini söyledim. Tartışmamız sonunda iki üç gün sonra olan randevumuzda geri almak üzere üzerimdeki kolt tabancayı verdim. Bu anlatıklarımın dışında herhangi bir ilişkim olmadı. Kolt tabancayı verdikten hemen sonrada Zeki yakalandı. Almak olanağını bulamadım (Tabancayı) Savcı bu örgütle ilişkili olduğum, faaliyetler içerisinde bulunduğumu iddia ediyor. Cysa ben iddia edilen aylarda Mekanize Bölük Komutanlığı da yaptım. Gürsel Bezek'te bölük komutanıydı. Ben sadece 2 tabanca değil sandık dolusu tabanca, bel miktarda cephane ve her türlü muhabere malzemesini verebilecek imkanlara sahiptim. Üstelik bölüğümde bu gibi faaliyetlerde kullanılabilecek er çadırı, kasatıra hatta telsiz gibi birçok malzeme zimmet fazlası olarak mevcut idi. Burada ispatlayabilirim. Durum böyleyken örgüt üyesi olan birinin iddia edilen ben çok daha fazlasını vermesi gerekir. Örneğin bölüğümde zimmet fazlası olarak bulunan komple bir telsizi açığı olan karargah bölüğüne vereceğim yerde bu örgüte vermem daha akla yakındır herhalde. Bütün bunlar olmadı. Zira anlattığım dışında herhangi bir ilişkim yoktur. Durum böyleyken şu andaki sorgum ve bunda suç unvanı olacak konular varsa 1803 sayılı Af yasasında nazara alınarak durumunun tetkikini ve tahliyeme karar verilmesini talep ederim dedi.

Sanığın tarihsiz 10 sayfadan ibaret emniyetçe tesbit edilen ifadesi okundu, mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu cevaben; sorguda bu ifadenin hangi şartlar altında alındığını etraflı bir şekilde anlatmıştım. Kabul etmiyorum. Sorgum haricinde kalan hususlar tamamen hilafı hakikattir. Ayrıca bu ifade alındığı zaman ben muvazzaf subayım henüz emekli olmamıştım. Hatırladığım kadarı ile İç Hizmet Kanunu ve 353 sayılı Kanun gereğince sorgunun polis tarafından yapılmaması gerekirdi. Yapıldığı takdirde de bir Subayın bulunması gerekirdi. Sorgunun altında bir müşahit subayın imzası mevcut bulunmamaktadır dedi.

Sanığın 30/4/973 tarihinde Askeri Savcı tarafından tesbit edilen ifadesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu cevaben; bu ifade hakkında da sorguda belirttiğim hususlar haric ilave edecek bir husus yoktur dedi.

Sanığın 30/4/973 tarihinde tutuklanması sırasında vermiş olduğu ifadeyi muhtevî zabıt okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu cevaben; okunan bu ifade umumiyetle doğrudur. Ben anlattıktan sonra duruşma yargıcı özeti zapta geçirdi dedi.

Görülen lüzuma binaen sanıktan soruldu, cevaben; emniyette işkence ile ifadem tesbit edilmesinden sonra ve hatta tutuklanmadan sonra sorgumda belirttiğim gibi Kontur Gerilla denen bir yere götürerek yine işkenceyle yeni bir ifade tesbit ettiler. Ne sebeple tekrar

eziyet ve işkenceye maruz bırakıldığımı anlayamadım. Anladığım kadarıyla daha başka şahısların isimlerini verebilmem için götürülmüş olabilirim. Ahmet Muharrem Çiçek'le tanıştıktan sonra onunla kardeşim gibi sosyalist olduğumu anlamıştım. Umumi mevzularda konuşurduk. Bunun haricinde örgütsel bir faaliyet içerisinde olduklarına dair herhangi bir konuşma aramızda cereyan etmemiştir. Tanışmış olduğum sarışın çocukla ki zabıtlarda ismi Zeki olarak geçmektedir. Onunlada örgütsel mevzuda hiç bir konuşmamız olmamıştır. Kardeşimin arandığını öğrenmiş olduğumdan yakalandıkları takdirde kardeşimide yakalarlar düşüncesiyle sorgumda belirttiğim gibi tabanaalari vermekte bir mahzur görmedim. Kutsiye Bozoklar ve Ali Şenci'yi hiç tanımam dedi.

Sanıklardan, sanık sorgusuna karşı seracakları bir hususun bulunup bulunmadığı sorulduğunda sanık Zeki Şerit söz isteyerek, Kemal Bahar bize göre çok geri bir sempazi tandı. Kendisinden bazı hususlarda faydalanmak için münasebet kurmuştuk. Fakat örgütsel bir faaliyet içerisine hiç bir zaman girmedik dedi.

Sanık Gürsel Bezek'e müanet suç izah edilerek sorgusunun tesbitine geçildi.

Sanık Gürsel BEZEK sorgusunda: Benden önce sorgu veren arkadaşların izah ettikleri gibi MİT ve Kontur Gerilla işkencecilerinin hazırladıkları ifadelere dayanılarak T.C.K.nun 146/1 nci maddesi gereğince yargılanıyorum. Ben, bana yapılan işkencelerin teferruatına girmeyeceğim. Bunu benden önce sorgu veren arkadaşlar yeteri kadar izah ettiler. Bende aynı hinharcı işkencelere maruz kalarak gerçekte en küçük bir ilişkisi olmayan ifadelere imza attırılmak mecburiyetinde bırakıldım. 22/4/1973 günü saat gece 10.00 da evimden alınarak Harbiye hücrelerinde bir hücreye kapatıldım. Ertesi gün gözlerim kapalı olarak bilmediğim fakat e civarda olduğunu tahmin ettiğim bir yere götürüldüm. Burada kaldığım müddet boyunca işkencecilerin 6 sayfalık 26/4/973 tarihli ifadeye imza atmak zorunda bırakıldım. Savcılığa gönderilirken burada alınan ifadeyi kabul etmem, aksi takdirde tekrar geri getirileceğime ikaz edildi. 30. Nisan. 1973 günü Savcılığa çıkarıldım. Daha önceki mit ifadesinin bir özeti olan Savcılık ifadesinin ve tutuklama mahkemesi ifadesinin mitte yapılan işkence ve tehditleri hatırlayarak kabul ettim ve imzaladım. Savcılıkta ve tutuklama mahkemesinde daha önce alınan mit ifadesini kabul ettiğim halde tekrar Harbiye hücrelerine götürüldüm. Oradanda 5. Mayıs. 1973 günü bu gün resmi gazetelerde çıkmış olan ve bizzat kurulmasını emredenlerin açıkça bütün Türkiye hatta dünya kamu oyunda açıkladıkları Erenköy'deki Kontur Gerilla karargahına götürüldüm. Burada 5. Mayıs. 1973 gününden 5. Haziran. 1973 gününe kadar kaldım. Kaldığım müddet boyunca işkenceciler mitte yapılan işkencelerden daha ağırını yaparak 26 sayfalık bir ifadeyi imzalattılar. Ne varki buraya 5. Mayıs. 1973 günü götürüldüğüm halde ve oradan geri getirilişime yakın hazırladıkları ifadeyi imzaladığım halde bu ifadeye 26/4/973 tarihi atılmış. Yine 30. Nisan. 1973 günü alınan ve 26/4/973 tarihli 6 sayfalık mit ifadesinin bir özeti olan Savcılık ifadesinde tahri fedilerek bu ifadedeki "6 sayfalık emniyet ifadem" ibaresi - - 26 sayfalık emniyet ifadem şeklinde değiştirilmiştir. Bu değişikliğin Savcı Yaşar Değerli tarafından yapıldığını iddia etmeyeceğim. Zira SAĞK emniyet ifadesinin özetini çıkaran Savcı, Savcı Yaşar Değerli değildi. Fakat iddianameyex imza atan ve benim T.C.K.nun 146/1 nci maddesi

gereğince yargılanmamı isteyen Savcı Yaşar Değerli iddianameyi hazırlarken mutlaka bu tahrifatın görmüş olmalıdır. Savcılık ifadesi incelendiğinde tahrifat herkez tarafından açıkça görülebilir. Savcı Yaşar Değerli beni niçin 2 nci defa Savcılık ifadesi almak hücumunu hissetmemiştir. Daha önceki ifadeleri reddetmeden mi çekinmiştir. Kanımca mahkemenizde de bu kanaat hasıl olduğundan aynı ifadelerle suçlanan Necdet Yıldırım, Şemsettin Akgüneyli ve Orhan Sözer tahliye edilmişlerdir. Şimdi hakkımdaki ifade ve iddialara cevap vereceğim. Kitaya işçi hareketlerine ve sosyalizme sempati duyan birisi olarak değil de benden önce sorgu veren Kemal Bahar'ın belirttiği gibi tam 6 sene anti komünist bir propagandanın etkisi altında tutularak çıktım. İfadede yer alan ve kıta çıktığıktan sonra gördüğüm bazı durumlardan da bahsetmek isterim. Kitaya çıktığımdan daha ilk gününde benden daha önce kitaya çıkan kıdemli subaylarda vardı. En iyi disiplin şeklinin dayak olduğu öğütlendi. Bunu daha sonraki uygulamalarda bizzat kendimde gördüm. Dayak atılan birçok er revire, hastahaneye kaldırılmıştı. Hatta akıl hastahanesine dahi götürülenler olmuştu. İç hizmet kanununda asta fiilen tecavüz yasak olduğu halde bu konularda mecbur kalınmadıkça hiç bir işlem yapılmaz. Kalifiye erler Subay ve Astsubay evlerinde mümkün olduğu kadar çalıştırılırlar. Bilhassa badanaçı, yağlı boyacı ve terzi gibi erler subay ve assubay evlerine sık sık giderlerdi. Burada bulunan sanıklar dahi bu tip bir olaya Harbiye hücrelerinde bulunduğumuz sırada şahit olmuşlardır. Burada görevli olan bir assubay evinin ciltta takımlarını zamanında yapmadığı için azarlamıştır. Kitada kürt erler üzerinde "Türkiyede herkez Türktür, burada herkez türkçe konuşmak mecburiyetindedir" şeklinde baskı kurulurken kendilerine güvenilmediği çeşitli uygulamalarla gösterilmiştir. Bunların en güzel örneği emirle cephanelik nöbetlerine kürtlerin yerleşme bölgesi olan güney doğu veya doğu illerinin bazılarından gelen erleri cephanelik nöbetlerine gönderilmemesidir. Hatta bir defasında Alay Komutanı cephanelik nöbetlerini teftiş ederken benim tipin Güneyliye benziyor diyerek bir Ankaralı eri cephanelik nöbetinden geri göndermişti dediğinde sanığa şu ana kadar vermiş olduğu sorgusunun kendisine isnat edilen suçla hiç bir alakası olmadığı, bu şekilde sorguya devam ettiği takdirde sorgusunun kestilerle hazırlık sorguturması sırasında vermiş olduğu ifadelerin okunmasıyla yetineleceği hatırlatıldı.

Sanık sorgusuna devamla; dediğinde sanıklardan Aslan Kılıçın üye hakime hitaben bazı sözler söylediği görülerek ne dediği soruldu: cevaben; ben üye hakime bir şey söylemek istemedim. Ancak TIKKO nun Türk ordusuna karşı savaştığı iddia edilmektedir. Niçin savaşıldığının açıklanması icap eder. Sağdan soldan duruşma hakimine müdahale edilmektedir. Bunu ikaz etmek istedim dedi.

Kendisine oturması ve sorguya müdahale etmemesi hatırlatıldı.

Sanık Gürsel Bezek'e iddia çerçevesi içerisinde sorgusunu yapması gerektiği tekrar hatırlatılarak soruldu.

Sanık cevaben; yukarıda söylenmesine müsaade edilmeyen hususlar mit ifadesinde daha geniş veya dar olarak yer almıştır. Yalnız bunlar burada sömürülerek aynı ifadeye yer alan suçlamalara benim için zemin hazırlıyıcı olarak gösterilmiştir. Ben o günkü durumla yukarıda kısaca da olsa anlatmak istediğim bir takım olayları görebiliyordum. Fakat o günkü durumun bunların sebeplerini değerlendirecek seviyede değildi.

Kıtaya çıktıktan bir müddet sonra bir çok subay, astsubayla olduğu gibi aynı alayda görev yapan Necdet Yıldırım daha sonra tayin olan Aytaç - ilk ve Şemsettin Akgüneyliliyle tanıştım dediğinde vaktin geçmiş olduğu görüldü.

Daha evvel verilen karar gereğince İstanbul Emniyet Müdürlüğüne yazılan yazı cevabı İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün 2.Mayıs.1974 gün ve ve K.6 sayılı yazısı okundu mahiyeti anlaşıldı.

Okunan belgeye kafa ne diyecekleri taraflardan soruldu.

- Sanık Nezihe Bahar söz isteyerek, böyle uydurma bir cevap geleceği zaten belliydi dedi.

Sanık müdafii avukat İsmail Hakkı Altan; usulsüzlüklerin ve kanunsuzlukların içerisinde bulunan bir makamdan yaptığı usulsüzlük konusunda bilgi sorulduğunda elbetki suç teşkil eden fiil ve hareketlerini bildirecek bir cevap beklenemez. Biz aslında bu soruyu sorarken Savcılık makamından bilgi istemiştik, başkaca bir diyeceğin yoktur dedi

Sanıklardan Bayram Laçın tarafından gönderilen 28/5/974 tarihli dilekçe okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıklardan Ali Şenci tarafından ibraz edilen 4/6/974 tarihli dilekçe okundu, mahiyeti anlaşıldı.

Sanıklardan Adnan Köle tarafından ibraz edilen 4/6/974 tarihli dilekçe okundu mahiyeti anlaşıldı.

Okunan dilekçeler hakkında ne diyeceği Askeri Savcıdan soruldu

Askeri-Savei, daha önce uygulandığı şekilde sorguları sırasında hazır bulunmaları kaydı ile istemde bulunan her üç sanık hakkında da duruşmadan varestede tutulma kararı verilmesini uygun mütalaa etmekteyiz arz ederim dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: Taleplerine uygun olarak ve sorgu sırasında hazır bulunmaları kaydıyla sanıklardan Adnan Köle, Ali Şenci ve Bayram Laçın'ın 353 sayılı Kanunun 136 ncı maddesi gereğince duruşmadan varestede tutulmalarına ve sorguya devam etmek üzere duruşmanın 5/6/1974 günü saat 09.30'a tehirine karar verilip açıklandı. 4/6/974

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z.KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği muayyen günve saatte mahkeme kurulu eskisi gibi Savcı Hakim Kd.Yzb.Yaşar Değerli ve Z.Katibi Dz.Ast.Sb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonunda toplandı.

Yoklama yapıldı.Sanıklardan Haydar Polat,Ziya Aydın,Zeki Şerit,Seyit Han Dokay Süleyman Yeşil,Sami Sarı,Nezihe Bahar,Müntaz Çeltik,Kemal Bahar,İrfan Çelik,Hayrettin İpek,Hikmet Şenses,Gürsel Bezek,Güner Alakoç,Feryal Sarıoğulları,Engin Giray,Cem Somel,Davut Kurun,Ayşe İsmail,Aslan Kılıç,ve Ali Taşyapan'ın geldikleri sanık müdafilerinden gelenin olmadığı anlaşıldı.

Salondaki yerlerine alınmış olan sanıkların yüzlerine karşı açık duruşmaya devam edildi.

Sanık Gürsel Bezek sorgusuna devamla : Bu şahıslarla olan (Mahkim astlık üst-
lük çerçevesi içinde kıta arkadaşlığından başka birşey değildi.Ast.Sb.Şemseddin Ak-
güneyli ile samimiyetim daha ileri idi.İfadelerde ve iddianamede iddia edildiği gibi
bu şahıslarla aramda hiç bir ideolojik ve örgütsel ilişki olmamıştır.1971 yılının
yaz aylarında Kemal Bahar,aynı alaya tayin oldu.Bir müddet sonra Kemal ile olan arka-
daşlığım ilerledi.Kemal,Şemseddin Akgüneyli ile 500 evler semtindeki bir evde beraber
kalyorlardı.Bu eve zaman zaman giderdim.Gidişlerimden birinde Kemal'in kardeşi Nezihe
Baha ile tanıştım.Nezihe Bahar'ın bu evde birkaç kere daha gördüm.Bu eve bir gidişim-
de yanında akrabam ve arkadaşım Osman Altıparmak'ta vardı aynı akşam daha sonra gelen
Kemal'in arkadaşı Osman Sözer ile bu evde tanıştım.Kendisini Kemal Bahar'ı kırlaya zi-
yaret ettiğinde bir kere daha gördüm.Kendisi ile daha sonra hiç karşılaşmadım.Yine id-
dianamede ve ifadelerde iddia edildiği gibi bu evde gidişlerimden hiç bir eğitim ça-
lışması ve buna benzer bir faaliyet yapılmamıştır.Kemal Bahar 1973 yılının Ocak ayla-
rının başlarında Şehremindeki bir eve taşındı.Taşınma sebebi olarak bana 500 evlerde-
ki evin sıklık olmadığına bir türlü isatamadıklarına bu yüzden taşınmak mecburiyetinde
kaldığına söyledi.Bu evde zaman zaman gider ve bazan da kalırdım.Bazende Kemal Bahar
ın belirttiği gibi de bir gün sonraki eğitim için "Askeri eğitim" beraber çalışırdık.
Bu evde birkaç defa Nezihe Bahar ile karşılaşmıştım.Yine ifadelerden ve iddianamede iddia
edildiği gibi tekkâr yapmadım.Ve Kemal Bahar ile birlikte bildiri dağıtmadım.Yine bu
evden Nezihe Bahar'ın dışında hiç kimse ile karşılaşmadım ve tanışmadım.Yine Nezihe
Bahar'ın benden bu evde bir tabanca talebi olmadığı gibi bende kendisine vermedim.Bu
olayın sorgusunu daha sonraki kısımda anlatacağım.Tarihini tam olarak hatırlıyamadığım
bir gün Kemal Bahar nöbette kullanılmak üzere benden bir kolt tabanca istedi.Kendisi-
ne hatırladığına göre iki jarjör ve mermisi ile birlikte bir kolt tabanca verdim.Yine
tarihini tam olarak hatırlıyamadığım bir gün Kemal Bahar ile Şehremindeki eve gittiği-
mizde Nezihe Bahar kendisindeki kitapları bırakabileceğimiz bir yerin olup olmadığını
sordu.Ben kendi evime götüremeyeceğimi beraber kaldığım yengemin buna mücade etmeyece-
ğini fakat Beykozda oturan çocukluk arkadaşım Bekir Erol Biring'in beni karmayacağını
oraya götürebileceğimizi söyledim.Nezihe Bahar da kabul etti.Kitapları götürmem ola-
yından önce Bekir Erol Biring ile olan ilişkilerimden de bahsetmek isterim.Bekir Erol
Biring hemşerimdir ve çocukluk arkadaşımıdır.Kendisi Ast.Sb.öldükten sonra ve gemisi-
ne tayin olduktan sonra arkadaşlığım devam etti.Piyade okulunda iken ve kıtaya çık-
tıktan sonra da zaman zaman Bekirin görev yaptığı gemiye giderdim.bu gidişlerimden
Bekirin mesai arkadaşı olan bir çok subay ve Ast.Sb.la tanıştım.Ne varki daha samimi
olduğum Hasan Akar ve Mehmet Turan ile olan ilişkilerim aynı ifadelerde bir örgütsel
ilişki şeklinde gösterilmiştir.Bu konu üzerinde daha fazla durmak istemiyorum zira
Dz.Ast.Sb.örgütü diye bir örgütte yargılanan Hasan Akar'ın durumu açığa çıkmış ve tah-
liye olmuştur.Mehmet Turan hakkında ise hiç bir koğuşturma yapılmamıştır.Bu da Mit
ve Kontur gerilla ifadelerimin niteliklerini gösteren en güzel delillerden biridir.
Kemal Bahar ile kitapların Bekir Erol Biring'in evine götürdük.Bekir Erol Biring beni
kırmadığından kitapları kendisinde kalmasını kabul etti.Bunu da açıkça söyledi. Ki-
tapları götürmemizden sonra veya önce tarihini tam olarak hatırlıyamadığım bir gün
5 nci bölükten aldığım arızalı bir daktiloyu Bekir Erol Biring'in imkanları benden
daha fazla olduğu için tamir ettirmesi için kendisine götürdüm.Bu da tahrif edilerek
ifadelere örgüte temin ettiğim bir daktilo şeklinde gösterilmiştir.İfadelerde ve
iddianamede yer alan şu hususlara da değinmek isterim.Benden önce sorgu veren Yal-
çın Büyükdalı,Nezihe Bahar ve Kemal Bahar'ın da açıklık getirdikleri ne Yalçın Bu-
yükdalı ile ne Ahmet Nuharrem Çiçek ile tanıştım ne de kendilerine verdiğim iddia
edilen elbise,parça,kitap,kroki,talimname,fünaye gibi malzemeleri vermedim.

Zaten tanışmamış olmakla vermemizde söz konusu olamaz. Halbuki bu malzeme gibi bir çok askeri malzeme bu gün İstanbulun bit pazarı diye anılan pazarlarında satılmaktadır. Yukarıda değineceğimi söylediğim şahsi tabanca olayı da tahrif edilerek ifadelere Nezihe Bahara verdiğim şekline geçirilmiştir. Yukarıda da belirttiğim gibi Nezihe Bahar'ın benden bir tabanca talebi olmadığı gibi ben de kendisine vermedim. Kemal Bahar ile birlikte evine gittiğimiz bir zaman tarihini tam olarak hatırlıyamıyorum tahminen Mart ayı ortalarında Kemal Bahar'ın evinde kaldım çıkarken daha sonra tabancamı unuttuğumu farkına vardım. Kemal'e daha sonra tabancamı onlarda unuttuğumu eve veya kışlaya getirmesini söyledim. Daha sonra Kemal ile görüştiğimizde evde bulunmadığını biraz daha arıyacağını söyledi. Bundan bir müddet sonra Nezihe Bahar telefon ederek Kemal Bahara randevu verdi. Kemal Bahar randevu dönüştüğünde tabancamın Nezihe Bahar'ın eşyalarını almaya gelen bir arkadaşın diğer bazı notlarla birlikte aldığını fakat çatışmada öldürüldüğünden iade edemediğini söyledi. Kemal Bahar samimi arkadaşım olduğundan başının bir belaya girmesini istemediğinden durumu yukarıya aksettiremedim. Gayem yeni bir tabanca temin etmektir. Temin edemeden göz altına alındım. Yine ifadelerden ve iddianameden birliğine ait krokiyi çizip verdiğim iddiasına değinmek isterim. Şunu hemen kesin olarak söyleyeyim ki bizzat örgüte verilmek üzere bir kroki çizmedim. Zaten iddia edildiği şekilde bir ilişkim olsa idi kroki çizmeye gerek te yoktu. İlk görev yerim Samsi kışlasında erlerin sivil arkadaşlarının beraber kışlada yattıklarını biliyorum. Daha sonra taşındığımız Metris kışlasında erlerin baba veya akrabaları izin istemek veya başın bir istek için birliğin arkasından da hiç bir engelle karşılaşmadan bülük K.1.1.1. ödeme kadar bir çok defalar gelmişlerdir. Sizlerde bilirsiniz ki subayların çocuk ve arkadaşları da rahatlıkla beraberce kışlaya girebilirler. Böyle olduğu halde krokiyi verdiğim iddia eden kimseyi arkadaşım olarak kışlaya sokabilir ve gerekli yerlerin gösterebilirirdim. Tekrar kesin olarak belirtiyim bizzat bir örgüte verilmek üzere kroki çizmedim ve hiç kimseye de vermedim. Savcının iddianamede bana ayırdığı bölümde "Kemal Bahar ile ikili bir hücre halinde faaliyet gösterdiğim" " Bölüğüme ait miluri patlayıcı malzeme melbusat ve diğer eşyalar ve talimnelerdenbol miktarda getirerek örgüt yöneticilerime verdiğim" "66 ncı Tümen Garnizonuna dahil Davutpaşa kışlası ile ilgili önemli bilgi ve krokiyi Cem Somel ve Muzaffer Oruçoğluna verdiğim" "Örgüt görüşlerinin yayılması uğruna beyannamelerin ve tezlerin çoğaltılması ve Kemal Bahar ile dağıtımına" dair iddialarına sorgumun yukarı kısmında cevap verdim. İddianamenin yine benimle ilgili bölümünde "Örgütün silahlı mücadele düşüncesindeki geçitli toplantılara katılan ve icra ile ilgili kararlarında bulunan sanık Gürsel Bezek" geldiindeki savcılık iddiasına da cevap vermek isterim. Aslında bu iddia yukarıdaki sorguda cevap verdiğim gibi benden önce sorgu veren Yalçın Büyükdaglı ve Nezihe Bahar da açıklık getirmiştir. Ayrıca iddianamenin olaylar bölümünde de eylemlerin yapılması izah edilirken böyle bir hususa yeni katılmam hususuna yer verilmiştir. Ve Savcı bu iddiaya doğrudan doğruya benimle ilgili iddia kısmında yer vermiştir. Acaba savcı bunu hangi olaylara ve delillere dayanarak iddia etmektedir. Ben henüz iddianameyi incelemiş olmama rağmen bu mesnetleri bulamadım. Sorgumun baş tarafında nasıl ve ne şekilde alındıklarına belirttiğim Mit "6 şahibelik ve 26.4.1973 tarihli" Savcılık, tutuklama mahkemesi ve kontur gerilla "26 şahifelik 26.4.1973 tarihli" ifadeleri kabul etmiyorum red ediyorum sorgumun vermekle durumun tamamen açıklık kazanmıştır mahkemenizin yeni durumu ve çıkan af yasası kanunun da nazara itibare olarak durumumu tekrar tetkik etmesini ve tahliye edilme talep ediyorum dedi.

Verilen aradan sonra duruşmaya devam olduğunda sanıklardan Muzaffer Oruçoğlu söz istiyerek arada görevliler tutuksuz sanıkları dışarı çıkarmışlardır bu hususta mahkemenin bir kararı vardır yine tutuksuz sanıklar ayrı oturtulmuşlardır keza bu hususta da mahkemece bir karar alınıp alınmadığının açıklanmasını talep ediyoruz dedi.

Gerek sanık Muzaffer Oruçoğluna gerekse salonda bulunan tutuklu ve tutuksuz sanıklara tutuk sanıkların statülerinin ayrı olduğu ve gerek duruşma esnasında tutuksuz sanıklarla ayrı oturtulmaları ve arada da salondan çıkarılmaları için görevlilere izin verildiği ve bundan böyle aynı şekilde hareket edileceği açıklandı.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu tekrar söz istiyerek bize bildirilmeden yapılan bu tatbikat duruşmanın inzibatının önemli derecede etkiliyecektir ayrılmanın gerekçesini göstermesini talep ediyoruz dedi.

Duruşma inzibatının temininin duruşmaki mahkeme başkanına ait olduğunu ve gördüğü luzuma binaen durumu açıkladı.

Sanık Gürsel Bezek'in 26.4.1973 tarihinde emniyetçe tesbit edilen ve 6 şahifeden ibaret ifadesinin dava ile alakalı kısımları okundu. Mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Gürsel Bezek'e ait ifade sabıhan okunması sırasında bir takım konuşmaların olduğu görüldüğünde bakılıp konuşmaların Mikaset Çemce, Aslan Kılıç ve İrfan Çelik oldukları belirtilerek kendilerine bir daha duruşma sırasında konuşmalarını ve yaptıkları bu hareketlerin duruşmanın imkânıyla ile alakalı olduğu ve tekrarlandığı takdirde usul hükümlerine muvafakat edileceği belirtiltikten sonra ifadenin okunmasına devam edildi.

Sanık Gürsel Bezek'ten soruldu. Cevaben sorgusunda belirttiğim gibi bu ifade işkence ve iltizam alınması ve baskı ile alınmıştır bu sebeple müdarecaata kabul etmiyorum dedi.

Sanık Gürsel Bezek'e ait 26.4.1973 tarihli ve 26 sahifeden ibaret ifadesinin olayla ilgili kısımları okundu (iki kolüne silindi)

Görüşme başlanan ifade in 8 nci sahifesinde gelindiğinde vakit geçmiş olduğu anlaşıldı.

ŞEHİTİ DURUŞMASI : " sorguya devam etmek üzere duruşmanın aynı gün saat 13.45'e tahirine karar verilip açıklandı.5.6.1974

BAŞKAN

UYG

UYG

E.KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği anayzen saatte mahkeme kuruldu sekizinci gibi Savcı Makin Ed. Yzb. Yazar Dağeri ve E.Katibi Dr. Ast. b. Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma seionuna gelindiğinde bir evvelki seise hazır bulunan sanıklardan Engin Cıray ve Feryal Barıoğlu'ları hariç diğerlerinin gelmiş olduğu sanık müdafiiilerinden Dursun Ali Aydın ve İsmail Bekta Altın'ın gelmiş oldukları anlaşıldı.

Sanıklar ve müdafiiilerinin yüzlerine karşı açık duruşmaya devam edildi.

Sanık Gürsel Bezek'in emniyetçe teahit edilen ifadesinin kalındığı yarıdan okunmasına devam edildi.26 sahifeden ibaret ifadesinin okunması bitirildi mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Gürsel Bezek'ten ifadeye karşı ne diyeceği soruldu. Sorgusunda da belirttiğim gibi bu ifade de baskı altında getirilmiştir ve emniyet sonucu kabul ettirilmişdir kabul etmiyorum sorgusunda kesken belirttiğim gibi tutuklanmadan sonra Harbiyede kimselerden alınıp kadikiye orada da gözlemlerini bağlanarak bir arabı ile 5. Mayıs 1973 günü bilmediğim bir yere götürüldüm. Emniyet ve işkenceye tabi tutularak ifade alındı. Ve 5. Haziran 1973 tarihine kadar orada kaldım bilabare cesmevine getirildim (iki kolüne silindi) yanlış yazılı cesmevine değil Harbiye hücrelerine getirildim. Bahsi ifade 26.4.1973 tarihi itibarıyla bulunmaktadır dedi.

Sanığın 30.4.1973 tarihinde An. Savcı tarafından teahit edilen ifadesi okundu. Mahiyeti anlaşıldı. Yapılan tetkikte sorgulamanın bağlanmasında bulunan ilk emriinde "Benim emniyet 1 nci şubede alınan 26.4.1973 tarihli 6 sahifeden ibaret ifade tamamı doğrudur emriindeki teahit ile yanlış altınan tutuklanma emriyle 26. Haziran 1973 tarihinde tutuklandı." anlaşıldı.

Sarıktan soruldu cevaben : Bu ifade hakkında da sorgusunda açıklama yapayım ilave edecek bir diyeceğim yoktur dedi.

Sanığın tutuklanma mahkemesindeki ifadesini ihtiva eden 30.4.1973 tarihli zabıt okundu mahiyeti anlaşıldı.

Soruldu cevaben : Bu ifade hakkında da sorguya sırasında gerekli açıklama yapılmıştır ifadeler arasında görüldüğü gibi benzerlik vardır aslında ru olamaz gibi duruşma sırasında vermiş olduğum ifadedir dedi.

Görülen üzere birinci sanıktan soruldu. Sorgusunda da kısaca açıklama bulunduğunu kiti arkadaşlarının olan Necdet "aldırım Şemsettin Akgüneçli ve Aytan İik'le olan muamelelerinin kiti arkadaşlığı görevleri içerisinde idi hiç bir şekilde Şahin'in faaliyete yönelik değildi. Nezihce Beharın ait kitapların bir kısmı sol bandında idi ancak bunların yaklaşılmış olup olmadığı hakkında da bir bilgi yoktu Kemal Bahar bu kitapları bir yere saklamak istediğini söylediğinde ona yardımcı olmak maksadıyla sorgusunda belirttiğim şekilde hareket ettim. Benim ne T.K.P.K.L.ve ne de T.İ.K.K.O gibi gizli bir örgütten haberi vardı faaliyetleri hakkında da bir bilgi yoktur. Emniyette ve kontur geriliminde ifadenin teahiti sırasında kitaya intikalinden sonra kitaya girdiklerinin aksadıkları beni emri ettirirler ve bunları sabıtlara geçirirlerdi. Bende bu nedenle sorguya keşilene kadar bu hususları ifade etmeye çalıştım tetkik edildiğinde görülecektir ki piyade okulum 8 nci ile bitirerek kitaya geldim kitadaki aksadıkları görünene rağmen karışıklığa kapılmamak için açıklama yapmaya devam ettim ve hatırladıklarımın

neticesi olacak ki kıdem sıra kitabında 6 ncılığa kadar yükseldim kıtada görmüş olduklarımız aksaklıklar Marksist Leninins illegal bir örgütün içine girmeye bir sebep teşkil etmez dedi.

Sanık sorgusuna karşı sorguları yapılmış bulunan sanıklardan söz istiyen olmadı.

Sanık Haydar POLAT sorgusunda : Ben 19.Mayıs.1972 günü İlk Öğretim müdürlüğüne sene sonu çizelgelerini teslim etmek üzere görev yerim olan Çevirme köyünde ayrıldım. Kirecik mahiyesine gittim mahiyede kahvede oyun oynadım.Oyun oynamaya daldığımdan Malatya'ya gidecek olan arabaları kaçırdım.Ben Daraca köyüne gittim.Geceyi orada geçirdikten sonra 20.Mayıs.1972 günü sabah saat 6 ila 7 sıralarında Elbistan'dan gelen bir minibüs ile Malatya'ya gittim.Malatya'da ihtiyaçlarımı tamamladım Gayret Kitapevinden kırtasiye aldım geceyi kayınbabam olan Ali Arı'nın evinde geçirdikten sonra 21.Mayıs 1972 günü köyüme döndüm.Dönüşümden tahminen iki veya üç gün sonra Kahyalı köyü muhtarı karısının bizim köye gelerek muhtarın misafir olduğu ev sahibi Zazo Demirkayadan kocasının evine gelip gelmediği ne zaman ve nereye kiminle gittiğini sorduğunda muhtemelen bir iki gün sonra da karısının miracaası üzerine karakol K.İlçının tahkiketa geçmesiyle muhtarın kaybolduğunu öğrendim.İlk tahkikat bizim köyden Zazo Demirkaya,Musa Demirkaya,Hasan Çiftçi ve Harunuşağı köyünden Rıza Çel,Kepez köyünden Muhtarın gittiğini gördüm diye söylüyen yanında iki yabancı ile gittiğini söylüyen ve hatta muhtarın elbiselerinin ve çorabının rengine kadar söylediğini diyen Kepezli Setto Haydarın oğlu ve Setto Haydar ve yine aynı köyden muhtarın gittiğini gören bir kaç kişi daha ayrıca başka bir köyden muhtarın Sakaltutan gediğinden aşaya doğru gittiğini söylüyen köylüler göz altına alındı.Ayrıca Setto Haydarın oğlu muhtarın geçmesinden birkaç saat evvel Dumuklu köyünden olan Mehmet Mordoğan'ın köylerine yakın bir yerde düğünüğünü ilinin tutulduğunu korktuğunu söylemesi üzerine yine bizim köyden Zazo Demirkayanın da muhtarın evine gelmesinden yani (19.Mayıs.1972 günü) altı yedi saat evvel Mehmet Mordoğan'ın kendi evine geldiğini (yani Zazo Demirkayanın evine) daha sonra da Harunuşağı köyüne gittiği ve yine bizim köyden Musa Demirkayanın da 20.Mayıs.1972 günü sabahı Mehmet Mordoğanın köyüne doğru giderken gördüğünü tabakasını verip sigara sardığımdan ondan sonra da Mehmet Mordoğanın ayrılarak evine gittiğini söylemeleri üzerine Kirecik karakol komutanı Dumuklu köyüne giderek Mehmet Mordoğandan "Sen bu günlerde çevirmeye ve Harunuşağına gittinmi." sorusuna karşılık Mehmet Mordoğan da "Hayır ben üç senedir ne Çevirmeye gittim ne de Harunuşağına gittim" deyince karakol komutanı Mehmet Mordoğanla diğer göz altındaki kişilerle yüzleştirmesi için Mehmet Mordoğanı Kirecik karakoluna getirir ve yüzleştirme yapar.Yüzleştirmede Mehmet Mordoğan yine gitmediğini beyan eder tekrar yüzleştirilince Zazo Demirkaya Mehmet Mordoğana "bizim 13 senelik bir beraber olmak yemliliğimiz vardır niye yalan söylüyorsun sen bize geldin oğlundan para istedin oğlan da yok deyince kalktın Harunuşağına gittin deyince Mehmet Mordoğan "Evet bir ayak üstü ugradım" der.Tahminen Mehmet Mordoğanın bu çelişkili beyanlarından şüphelenen karakol komutanı Mehmet Mordoğan'a sıkıştırır Mehmet Mordoğan ilk beyanında ben hiç birşeyle karşılaşmadım yalnız korktum deyince karakol komutanı mademki sen birşey görmedin korktum niye ilkin inkar ettin der ve tekrar sıkıştırır.Mehmet Mordoğan bu sefer "Beni Sakaltutan gediğinde iki tane yabancı tehdit etti.Özdamına baktılar ve beni bıraktılar demistir.Bu ara bütün çevre ve bizim köy benim de evim dahil olmak üzere arandı.Mehmet Mordoğanın bu beyanları üzerine Akçadağ C.Savcılığına gönderildim.Bir kız kaçırılma olayı oldu.19.Mayıs.1972 günü bu kıza kaçaran iki genç karakol dayagandan korkarak dağa kaçtılar ve bundan sonra da etrafta bu iki kişinin muhtarı öldürebileceği şaiyesi yayıldı.Bizim köyden köy bekçisi Haydar Güçer göz altına alındı.Haydar Güçerden C.Savcılığı muhtarın Çevirmeye geldiği günün öncesi ve sonrası günlerde köye hiç yabancı geldi mi diye sorar.Köy bekçisi de muhtarın köye gelmesinden bir gün önce üç tane yabancıdan köye geldiğini bakkalda içki aldıklarını ve giderlerken de yanında hocanın (Yani benim) olduğunu söyler.Bu ara muhtarın cezası bulunmuştur.Yukarıda söylediğim şaiyeden korkan Mustafa Dışkaya,Suleyman Fekdemir karakola teslim olurlar.Bunlar karakola teslim olunca Mehmet Mordoğan "gimdiye kadar bunlar dağda olduklarından ben korktum bunları söylemedim aslında beni tehdit edenler birisi kısa boylu esmer aylak bir şüfür diğer de 17 ila 18 yaşlarında bir genç.Bu bayana üzerine Akçadağ C.Savcısı orayı hemen gözmenin telaşı içinde delilleri gözü kapalı olarak istediği şekle sokmak için göğüm pilanını hazırlar.Mustafa Dışkaya'ya sen hiç çevirmeye gittinmi deyince Savcı Mustafa Dışkaya da evet Çevirmeye gittim Savcı Çevirmede Hoca ile buluştum mu, Mustafa Dışkaya da hayır ben hocayı tanıyıyorum deyince bekçi ile Mustafayı yüzleştirirler

Duruşmanın tehir edildiği muayyen gün ve saatte mahkeme kurulu eskisi gibi Savcı Hakim Kd.İzb.Yaşar Değerli ve Z.Katibi Dz.Ast.Sb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonunda toplandı.

Yoklama yapıldı.Sanıklardan Haydar Polat,Zeki Şerit,Seyit Han Dokay,Süleyman Yeşil,Sami Sarı,Mimtas Çeltik,Muhsin Canik,Muzaffer Oruçoğlu,Kemal Bahar,İrfan Çelik,Hayrettin İpek,Hikmet Şenses,Gürsel Bezek,Güner Alakoç,Ayşe İsmail,Aslan Kılıç,ve Ali Taşyapan'ın geldikleri sanık müdafilerinden Av.İsmail Hakkı Altan'ın gelmiş olduğu anlaşıldı.

Salondaki yerlerine alınmış olan sanıklar ve müdafinin yüzlerine karşı açık duruşmaya devam edildi.

Sanık Haydar Polat'ın sorgusuna devamla : Hatta o zaman işkencehanenin bitişindeki cezaevinde bulunan tutuklulardan Yusuf Bahtiyar,ve Hüseyin Kurt Malatya ağır ceza mahkemesinde bize işkence yapıldığını bizim bağırta ve çığlıklarımızdan bir hafta yatanadıklarımızı ve tutuklandıktan sonra da 20 gün de bizim yara ve berelerimizi pansuman ettiklerini söylediler.Bir de şu gerçeği söylemek isterim o zaman babamın iç işleri bakanlığına müracaatı üzerine Bakanlığın bizim tedavi ve muayene edilmemiz için Malatya'ya veyahutta Akçadağ Hükümet tabibini görevlendirilmesini emir buyurmuşlardır.Bunun üzerine biz cezaevinde iken bize gelen Akçadağ hükümet tabibi bizim derdimizi dinlerken cebinde bir yeni harman sigarası çıkartarak yeni harman sigarasının arkasına isimlerimizi yazarak bir takım işaretler koydu ve bizim şişen ayaklarımıza ve şişen ellerimize diğer vücudumuzun muhtelif yerlerindeki yara ve berelere bakmadan sonra da tanzim etmiş olduğu raporda bizim hiç bir işkenceye maruz kalmadığımızı ve yaptığımız muayenesinde hiç bir darbeye rastlanmadığımızı belirtmiştir.Bir de bundan 5 ay sonra Malatyada gittiğim cezaevi doktoru vermiş olduğu raporunda bende darbe izlerini olduğuma dair rapor vermiş ve rapor dosyada mevcuttur.Mahkememiz bu noktaya eğilmesini istiyorum.Biz işkencehanede iken zaman zaman Akçadağ C.Savcısı işkencehaneye gelerek işkencecilere bazan direktif veriyor bazan da o üzerinden dili yok bildiği çok jopla vuruyordu.Bir Savcının böyle hareket etmesi hukuk açısından çok hazine ve emsali görülmemiş bir durumdur.Savcının bu hareketini As.Savcı Yaşar Değerli de kınamıştır.Savcı yine işkencehaneden olayı anlatmam hiç olmasa diğer sanıkları suçlamam onların beni suçladıklarını ve benim de böyle birşey yapmam istiyordu.Ben ise Mustafa Dışkaya İmam Pekdemiri tanımam diğerlerini de Hasan oğlu Mustafa Dışkaya ve Rıza Çarında bana iftira edebileceklerini söyledim.Bu olayla şu veya bu yönden hiç bir ilginin olmadığını defalarca söyledim Malatyaya telefon edip sormalarına söyledim bütün halktan sorup tabikiat etmelerini istedim fakat savcı dinlemiyordu.Bu olaya birkaç kişiyi katmıştı ve beni de olaya katmıştı.Daha sonra 12.6.1972 günü savcı işkencehaneye gelerek siz daha buna birşey kabul ettirmedinizi dedi.Bende benim bu olayla ilgim yoktur bu söylediğiniz paraları nereden bulabilirim bu olaya katılmak için herhangi bir sebep ve kasıt yoktur dedim.Savcı peki dedi.Öyle ise benim şu söyleyeceklerimi kabul edeceksin "Sen olayı tertiplenmemişsin haber de vermemişsin fakat sana tanımadığın bu iki kişi gelmiş seni tehdit etmişler muhtarın sizin köye gelip gelmediğini sormuşlar sende demişsin ki ne yapacaksınız muhtarı onlar da hesabımız var demişler seni de beraber götürmüşler bir adam gelmiş cüzdanına bakmışlar muhtar olmadığını anlayınca da tehdit edip bırakmışlar sende feryat etmişsin fakat işiştenden geçmiş" dedi.Ben hayır bu söyledikleriniz hepsi uydurmadır beni suçlamak istiyorsunuz bilmiyorum bu olayı dedim ve savcı yalın sunu dedi.Übürlerine yaptığınız gibi çıkarın bunun pantolonunu şu jopu sokun dedi.pantolonumu sıyırdılar bende durum Savcının söylediğine evet diyorum dedim.Ve jop sokmaktan vaz geçtiler hemen paldurkaldır savcılık odasına getirdiler.Savcılık odasına gittiğimde Savcı gel sen şu ifadeni imzala dedi.Bende hangi ifade ben muhtarı tanıırım öğretmenimin kardeşidir bunların kuzularını göttüm.Dedim.Eğer inanmıyorsanız işte karısı sorun dedim.Savcı peki senin bu söylediklerini yazdırıyorum dedi ve yazdırdı.Ondan sonra kağıdı imzalamamı istedi.Ben verin okuyayım dedim.Okumadan imzalamam dedim bu kez Savcı masanın üzerindeki tabancayı çekerek ulan bu tabanca kimin bununla ne yaptınız "defterlerinin arasında sonradan İmama ait olduğunu öğrendiğim bir fotoğrafı göstererek bu kimdir yaa tanımasın kendi köylünü kime yutturuyorsun bunları dedi tabancayı dayıyarak imzalamamı istedi.Bende okumadan kağıdı imzaladım. radan hemen tutuklama mahkemesine çıkarıldım.Tutuklama mahkemesi yargıcı işkence gördüğümüzü halimizden anlayarak bize işkence görüp görmediğimizi sormadı ve herhangi bir ifademizin olup olmadığını da sormadı sorularıyla tererek ifadelerimizi aldı.Ordaki ifadem ve sorgu hakimliğindeki ifadem aynı zamanda Ağır ceza mahkemesindeki ifadem bana aittir kabul ediyorum .Akçadağ C.Savcısı 7 kişiye istediği ifadeleri kabul ettirmenin gerekliliğini "Kürecik mantıkası diye anılan mantika sakin-

Sanığın Akçadağ Sulh Ceza Hakimliğince tesbit edilmiş olan 12.6.1972 tarihli ifadesi okundu sorgu ile aynı mahiyette olduğu görüldü.

Sanıktan soruldu.Cevaben okunan ifade bana aittir ve doğrudur dedi.

Sanığın Malatya Ağır Ceza Mahkemesinde tesbit edilen ifadesi okundu.Sorguyla aynı mahiyette olduğu görüldü.

Sanıktan soruldu cevaben ifadem doğrudur ve bana aittir dedi.

Sanığın 19.Eylül.1973 tarihinde As.Savcı tarafından tesbit edilen ifadesi okundu Mahiyeti anlaşıldı.Sanıktan soruldu cevaben : Bu ifade bana aittir sorgunda da belirttiğim gibi tarih hatası mevcuttur dedi.

Sanık Ali Taşyapan söz istiyerek sorgusunda da belirttiğim gibi Haydar Polat'ın muhtar Mustafa Mordenizin öldürülmesi ile hiç bir alakası yoktur muhtar İbrahim Kaypak kaya ve Davut takma adlı bir arkadaş tarafından öldürülmüştür son olarak İbrahim Kaypakaya çalışma yaptığımız bölgeye geldiğinde muhtarın öldürülmesi nedeniyle bazı şahısların mahkemeye sevk edildiklerini hiç bir alakaları olmayan bu hadise nedeniyle mağdur edildiklerini bu itibarla hadise ile ilgili olmayan kişilerin mağdur edilmelerine mani olmak için bir bildiri hazırlanmasını veya mahkemeye mektup yazmamızı teklif etti bu mevzuuda konuştuk ancak bildiri hazırlama imkanından mahrumduk mektup yazdığımız takdirde mektubun da inandırıcı olamayacağını düşündüğümüzden yazmaktan vaz geçtik dedi.

As.Savcı söz istiyerek duruşma zabtına geçirilmesine lüzum görmediği şifahi açıklamasından sonra 1803 sayılı Af kanunu hükümleri ve sanık Haydar Polat'ın tutuklu kaldığı sürenin nazarı itibare alınarak tahliyesini talep ettiğini bildirdi.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ : Sanık Haydar POLAT'a misnet suçun vasıf ve mahiyeti tutuklu kaldığı süre ve 1803 sayılı Af kanununun hükümleri nazara alındığında tutuklama sebeplerinin ortadan kalktığı kanaatine varıldığından **TANLİYESİNE** ve serbest bırakılması için Sıkıyönetim As.Savcılığına müzakerelere yazılmasına ve sorulara devam edilmek üzere duruşmanın 11.6.1974 Salı günü saat 0930'a talikine oy birliği ile karar verilip açıklandı.
6.Haziran.1974

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z.KATİBİ